

Hirtelen váltás?

Bereczki Silvia sa

Álarcok, jelmezek, tánc, multság, vidámság jellemzik sokak számára ezeket a napokat. Faransagtemetések, és sok helyen egy utolsó nagy bál húshagyó kedden. Aztán – hithű helyeken – éjfélkor elnémul a zene, leáll a forgatag, és következhet a „memento mori”, a hamvazkodás. És ez így van rendjén, hiszen „mindennek megvan az ideje” (ld. Préd 3,1–8.). A kérdés csupán az, mit kezdünk ezzel az átmenettel. Mert ha a derűt és életkedvet a harsány mulatsággal és a farsangi jelmezekkel együtt elcsomagoljuk, és ha a nagyböjti szent időt a búskomorság, a hamuszürkesség idejének éljük meg, akkor nemcsak természetellenes váltást erőltetünk magunkra, hanem az Evangélium üzenetétől is eltávolodunk.

Ilyenkor mindig eszembe jut a 20. század „hétköznapi”, francia misztikusnőjének, Madeleine Delbrêlnek Az engedelmisség bálja című elmélkedése, amelyben életünket egy, az Úr karjaiban, a Gondviselés ritmusában, a Lélek zenéjére áttáncolt bálhoz hasonlítja. Így a farsangi bálók tulajdonképpen bemelegítő gyakorlatai lehetnének a nagyböjti lelki áthangolódásnak: A zenére és a táncpartnerre való ráhangolódás, a saját rugalmasságunk és alkalmazkodó képességünk, a váratlan fordulatokra adott reakciónk közelebről való megismerése, ha figyelmet szentelünk neki, lelki gyakorlattá válhat, ami segíthet aztán – a nagyböjtben és nem csak – a jó Isten „felkéréseinek” észrevételében, akaratának megérzésében, a ráhagyatkozásban, a valóság zenéjének felismerésében és a Gondviselés ritmusváltásainak elfogadásában.

Mert mi készíthetne fel mélyebben Jézus értünk vállalt szenvedésének, halálának és feltámadásának méltó megünneplésére, mint az Isten akaratába és az ő szeretetébe való teljes belesimulás gyakorlása?

Farsangzáró hangulatunkban Madeleine Delbrêlrel így fohászkozhatunk: „Add (Urunk), hogy ne úgy éljük életünket,/ mint egy sakkjátékot,/ amelyben mindent kiszámítunk,/ ne úgy, mint egy versenyt,/ amelyben minden nehéz,/ ne úgy, mint egy számtanpéldát,/ amelyen törjük a fejünket./ Hanem úgy, mint egy végtelen ünnepet,/ amelynek során újra meg újra veled találkozunk./ Mint egy bált, egy táncot, kegyelmed karjaiban,/ amelynek során szereteted zenéje/ vesz körül minket./ Uram, jöjj és hívj meg minket!”

Megjelent a Vasárnap erdélyi katolikus hetilap 2015. február 15-i számában.